



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

§. II.

EX HIS omnibus quarta deducitur Sacrae Missae excellentia: quod scilicet sit idem Sacrificium cum eo quod Christus Dominus noster in cruce obtulit, modo tamen diuerso: vt Sacrum Tridentinum concilium asserit. Nam in cruce ipse se ipsum sacrificauit, quatenus sponte ad mortem obeundam se obtulit: cuius executores fuerunt carnifices; at in Missa offert sese, ad hanc passionem suam exprimendam, adhibens Sacerdotes tanquam eius executores. Sacrificium crucis fuit vniuersalis causa nostrae redemptionis propter pretium Sanguinis, qui pro omnibus fundebatur; Missa verò Sacrificium, quamuis totum illum Sanguinem contineat, offertur tamen & applicatur in particulari vnicuique: nam in reliquis sunt vnum & idem Sacrificium. Ac propterea in verbis consecrationis expressit ipse Saluator vtrumque; hunc modum dicens: *a hoc est corpus meum quod pro vobis datur; & b hic est sanguis meus, qui pro multis effunditur in remissionem peccatorum.* Nunc autem corpus hoc est ibi cum summa gloria; & sanguis in eius venis cum summo splendore. Nec parua est sacrificij nostri excellentia, quod ipsemet Christus, qui glorificatus iam sedet ad dexteram Patris, è caelo descendat, vt in Sacrificio offeratur, contecta gloria sua accidentibus panis & vini: vt sic memoriam nostram renouet omnium, quae ipse fecit & passus est, cum in hac esset mortalitate & ostendat, quanti ipse faciat opprobria, & ignominias suas; cum veniat ipsemet ad eas celebrandas & honorandas: ponens illas in Sacrificio in magni honoris signum. Quo nos obstringit ad ipsum honorandum, nobisque gloriantium de eius ignominijs, plus quam de omnibus humanis honoribus.

CONCLVDA MVVS huius Sacrificij excellentias, interrogantes ipsum Dominum tanto honore dignum; an omnino solus è caelo ad hoc Sacrificium descendat; & quid facient Angelorum Hierarchiae videntes Regem suum descendentem ad terram, ad suum hoc Sacrificium offerendum? Satisne sibi esse existimabunt, quod sciant ipsum habere in terra ministros, qui ei assistant & iuuent: an & ipsi quoque descendent, vt locios se eis praebant? Quando ipse in carne mortali venit in mundum, vt cruci affigeretur: descendit certe *multitudo militia caelestis laudantium*, magnaque cum letitia dicentium *Gloria in altissimis Deo, & in terra pax hominibus bonae voluntatis*: quid igitur nunc facient, eodem suo Rege veniente nunc glorioso in carne immortalis: vt nouo quodam & stupendo modo in altari sacrificetur? Omni dubio procul (ait Sanctus Gregorius) in ipsa huius sacrificij hora, & ad verbum Sacerdotis, caeli aperiuntur, & Angeli descendunt: vt tanto huic Mysterio Iesu Christi Dei & Domini nostri assistant; conueniunt habitatores

4

Sess. 22. c. 2.

a Luc. 22.
19.

1. Cor. 11. 24.

b Matt. 26.

28.

Mar. 14. 24.

5

c Luc. 2. 13.

Lib. 4. Dia-
log. 36.

terreni & cœlestes, vtriusque Ecclesiæ, visibilis & inuisibilis; militantis & triumphantis: ex quibus fit vna congregatio laudans & glorificans Deum, dicens: gloria Deo in excelsis, vnde ipse descendit, & in terra, ad quam venit, fit pax hominibus ipsum adorantibus, & bona voluntate excipientibus. Et quorsum existimas Angelos è cœlo ad terram descendere: nisi vt corda illud offerentium, ei que assistentium è terra eleuent in cœlum? Et quorsum ad cœlos eos ascendere existimas: nisi vt spiritus oculis videant ibi gloriam & maiestatem eius Domini, quem hic habent occultatum? cum cernis (ait S. Chrylостomus) Dominum tuum in altari sacrificatum, & Sacerdotem offerentem Sacrificium, & circumstantem participes ipsius oblationis: existimas te inter mortales viuere, & cum eisdem in terris morari? sanè potius existimare debes, te in cœlum translatum, & carne exutum, spiritu puro contemplari, quid in cœlis geratur. O prodigium stupendum! ô benignitatem immensam! qui sedet in gloria cum patre: in eodem momento versatur inter manus hominum; sese que tribuit cuius volenti ipsum excipere. Qui sedet super Cherubin, & ambulat super pennas ventorum: venit vt sacrificetur & comedatur ab hominibus: quomodo igitur non venient etiam Cherubini & Seraphini ad ipsum honorandum tanquam socij hominum, adiuuantes eos ipsorum ministerio: vt illud obeant reuerentia, excelsa ad eum maiestate, digna.

Lib. 3. de
Sacerdotio.

CAPVT. IV.

STVPENDA EXCELLENTIA ET EFFICACITAS SACRIFICII MISSÆ AD QUATUOR FINES, IN QUOS DIRIGUNTUR SACRIFICIA.

I



RANSEAMVS NVNC AD QUATUOR ALIAS EXCELLENTIAS MISSÆ, ex quatuor finibus desumptas, in quos tendit, quæ est Sacrificium: quorum fecimus supra mentionem. Primum enim Sacro MISSÆ deferimus Deo summum honorem & cultum possibilem: dum ei sacrificium tantæ dignitatis offerimus, quod infinitæ eius excellentiæ æquiparatur: quod ne Ministri offerentis vilitate & indignitate imminuatur: implet Christus, vt diximus, est præcipuus Sacerdos: à quo etiam ipsa oblatio infinitam accipit dignitatem. Deus enim est, qui in ea Deum honorat: Deus in humanitate Deum in Diuinitate. Et quemadmodum nihil potest esse æterno Patri magis gratum, & acceptum, quàm Persona vnigeniti & filii sui, in quo dixit sibi complacere: ita non potest esse Sacrificium laudis & honoris excellentius & gratius ei, quàm sit hoc: quod filius hic de se

1. Matt. 3.
17 & c. 1. 5

ipso